

PO SPALIO Vėliava

LKP(b) Rokiškio rajono k-to ir rajono vykd. k-to organas

1951 m. gegužės mėn. 29 d., antradienis * Kaina 15 kp.

EINA NUO 1950 M. Nr. 43 (58)

Pagerinti prekybos tinklo darbą rajone

Partija ir vyriausybė visuomet skiria milžinišką dėmesį dėl plačios tarybinės prekybos išvystymo. Draugas Stalinas moko, kad plati tarybinė prekyba yra stiprus veiksnys šalies ekonominiams gyvenimui vystyti. Savo pranešime, padarytame VKP(b) XVII suvažiavime, draugas Stalinas kalbėjo: „Reikia, kad šalis būtų nukviota tankių prekybos bazių, parduotuvių, krautuvių tinklu. Reikia, kad šių bazių, parduotuvių, krautuvių kanalais be sustojimo cirkuluotų prekės iš gamybos vietų pas vartotoją.“

Mūsų rajono darbo žmėnės kartu su visa tarybine liaudimi šiandieną teisėtai gali džiaugtis, jog, dėka partijos ir vyriausybės rūpesčio, kasdien plečiasi prekybos tinklas, didėja prekių asortimentas, gerėja jų kokybė, kultūreja tarybinio vartotojo aptarnavimas.

Eilė prekybos darbuotojų, sąžiningai aptarnaudami pirkėjus, nusipelnė jų pagarbos, kaip gastronomijos prekių krautuovės parduėja drg. Jasinaite, universalinių prekių parduotuvės parduėja drg. Aleksandravičiūtė, Kamajų bufeto vedėja drg. Baronienė ir kiti. Rajono kolūkiečių patogumui eilė prekybos taškų veikia periferijoje. Tačiau visuomenėje rajono prekiaujančios organizacijos dar neuaptikrina kultūringo ir visuotiško pirkėjų aprūpinimo.

Rajono kooperatyvų sąjunga vykdydama šių metų II ketvirčio planą neuaptikrina reikiamo prekybos vadovavimo ir prileido stambius trūkumus. Tai pasėka to, jog parduotuvėse yra užsigulėję milžiniški kiekiai prekių, dalis iš jų dėl ilgo stovėjimo pasidarė žemos kokybės.

Čia kaltė tenka Raikooopsjungos vadovams, o ypač prekių žinovui drg. Zukovai, kuri prekes skirsto ne pagal tai, kur jos daugiausia rastų pirkėjų, bet savo nuožūrta, paskirdama dažnai ten, kur atitinkamų prekių visai nepareikalaujama. Čia kaltas neteisingas planavimas. Šito pasėkoje užsigulėję daugiausia kaip už 2 milijonus rublių vertės prekių.

Nėra reikiamos iniciatyvos dėl gyventojų aprūpinimo maisto produktais, kaip krūopomis, nereguliariai esti mėsos, visai neaprupinama daržovėmis, pie-

no produktais. Visiems šiems produktams parduoti, o taip pat jais apsirūpinti Raikooopsjunga turi visas galimybes, tačiau dėl neaktyvumo to nepadarė.

Neleistiniausias prekyboje reiškinys, kad į prekybos tinklą įsileidžiami svetimi tarybinei prekybai elementai, ko pasėkoje įvyksta iš-eikvojimai, pirkėjų apgaudinėjimai bei nekultūringumas. Šitokio neaktyvumo pasėkoje vien tik per 1950 metus buvo iš-eikvota arba sugadinta daugiau kaip už 50 tūkstančių rublių prekių.

Per šių metų balandžio mėnesį prekiautoja Matusevičienė iš-eikvojo prekių už 3000 Rb. Stambus trūkumas ir tai, kad nekovojojama dėl prekybos kultūringumo ir teisingumo. Kaip galima laikyti tarybinėje prekyboje, pvz., Žiobiškio parduotuvės vedėja Guža, kuris apgaudinėjo pirkėjus, prekiaudamas paaugštintomis kainomis, arba nuvertintų prekių parduotuvės vedėja Frolova, kuris vietoje gražos įkyriai siūlo nereikalingas prekes. Be to, Frolovas pasižymi dideliu nemadagumu. Ryškių nemadagumo požymių yra ir kituose prekybos taškuose (univermago manufaktūros skyriaus parduėja Eigejeva) ir kt.

Prekybos taškai blogai remontuojami, pasižymi nešvara. Iš tokių paminėtinas Juodupės bufetas, kuriame nėra stalų, kėdžių bei stiklų ir bokalų, patalpos nešvarios. Panaši padėtis Rokiškio tarybinio ūkio parduotuvėje.

Nežiūrint to, kad yra gauzuoto vandens gamykla, tačiau jo visuomet trūkumas, o ir esamas — grynas vanduo.

Neleistina prekybos darbuotojai pasielgia, kai gaunami fondai ligoninei, vaikų namams nekreipiami ne pagal paskirtį, o neretai iš-dalinami kitiems prekybos taškams. Iki šio laiko nesutvarkomas operatyvus gyventojų aprūpinimas duona.

Niekuo nepateisinama ir tai, kad iki šio laiko rajono kolūkiai negauna reikiamo skaičiaus noragų bei kitų ūkiškų plačiai naudojamų prekių.

Rajono kooperatyvų sąjungos vadovai pagaliau privalo organizuoti tarybinę prekybą taip, jog gyventojų aprūpinimas plataus vartojimo prekėmis būtų gausus ir kultūringas.

Visokeriopai plėskime socialistinį lenktyniavimą dėl sėkmingo pavasario sėjos pravedimo!

Sėjos baruose

„Baltijos“ kolūkio kolūkiečiai įvykdė ir žymiai viršijo vasarinių grūdinių ir ankštinių kultūrų sėją. Šių kultūrų sėjos planas čia viršytas 25 ha. Vasarinių kviečių — taip pat 25 ha.

Dirvos paruošime vasarinėms grūdinėms kultūroms ir sėjeje pasižymėjo II-os brigados kolūkiečiai drg. drg. Babregaitė, kasdien apakėjanti 7—9 ha dirvų, Grigonis ir Klitšys, kasdien apsejį po 20—25 ha.

Dabartiniu metu „Baltijos“ kolūkio kolūkiečiai sparčiai sėja technines kultūras ir pašarinius šakniavaisius.

H. Banaitis

Daugelis rajono kolūkių žymiai viršijo vasarinių kviečių sėjos planą. Kolūkiečiai stengėsi kiek galint tinkamiaus atlikti sėjos darbus, kad gausus ankštą derlių.

Nemažą plotą virš plano išėjo „Pilies“ kolūkio kolūkiečiai. Ie vasarinių kviečių sėjos planą viršijo 40 ha. Virš plano nemažus plotus vasarinių kviečių pasėjo ir „Tarybų Lietuvos“, „Nemūnelio“, „Anšros“ ir daugelis kitų kolūkių.

V. Šukys

Sėkmingai įvykdė grūdinių kultūrų sėją

„Pilies“ ir „Sėtekšnos“ kolūkiai buvo labiausiai atsilikę vasarinių kultūrų pavasario sėjos vykdyme.

Rajono vykdomasis komitetas savo išvažiuojamajame posėdyje išklaušė šių kolūkių pirmininkus ir brigadininkus, davė atitinkamus nurodymus. Visotiniuose susirinkimuose kolūkiečiai apsvarstė sėjos eigą, kuriuose buvo priimtos konkrečios priemonės ir išpareigota darba pagerinti.

Darbų eigoje įvyko persilaužimas. Visi kaip vienas artelės nariai pradėjo anksti išeiti į laukus.

Praslinkusių paskutinių 6 dienų laikotarpyje kolūkiečiai sugebėjo grūdinių kultūrų sėjos planus įvykdyti pilnumoje, o pagal pasikiras kultūras ir žymiai viršyti. „Pilies“ kolūkis vasa-

rinų kviečių planą viršijo 31 ha, miežių — 21 ha ir cukrinių runkelių — 2 ha. Kolūkyje sėjos darbuose pirmąja drg. Pečiūros vadovaujama I laukininkystės brigada. Darbuose pasižymi, kiekvieną dieną viršydami išdirbio normas ir daugiausia išdirbę darbdiečių, kolūkiečiai drg. drg. Guogis Leonas, Jasinevičius Povilas ir daug kitų.

„Sėtekšnos“ kolūkyje taip pat žymiai viršytas vasarinių kviečių sėjos planas. Darbuose pirmąja drg. drg. Žvirblio Jono ir Mikulio Antano vadovaujamos II-ji ir III-čioji laukininkystės brigados.

Dabartiniu metu kolūkiai sėkmingai vykdo daržovių, runkelių ir bulvių sodinimą.

K. Tumavičius

Sėkime linus

Daugelyje mūsų rajono kolūkių teisingai suprasta linų pasėlių išplėtimo reikšmė tolimesniai žemės ūkio išvystyme. Štai „Atžalyno“ kolūkio kolūkiečiai baigia vykdyti linų sėjos planą. Šia svarbia technine kultūra apsesta daugiau kaip 48 ha. Linams auginti čia sudarytos grandys, kurios išjungė į socialistines lenktynes dėl aukštų derlių iš-

auginimo. Taip pat sparčiai linus sėja „Žalgirio“, Lūdo Girso vardo, „Silo“ kolūkio kolūkiečiai. Tačiau „Pagirio“, „Salų“, „Tikrojo kelio“, „Naujuoju keliu“ kolūkiuose dar visiškai nepradėta linų sėja. Ką galvoja šių kolūkių valdybos, nekreipdamos dėmesio į savo išpareigojimus? Linų turi būti nedelsiant paspartinta.

K. Vaidotas

DAUGIAU ORGANIZUOTUMO UŽBAIGIANT PAVASARIO SĖJĄ

Daugelis rajono kolūkių, kaip „Verksniojony“, „Salos“ ir eilė kitų, iš pat pradžių teisingai organizavę pavasario sėjos darbus, sėkmingai juos užbaigė ir šiuo metu atlieka paskutinius daržovių sodinimo bei kitus laukų darbus. Tačiau visai kitokia padėtis „Bolševiko“, „Pergalės“, „Žalgirio“ ir kituose atsiliekančiuose kolūkiuose. Čia jau nuo pat pavasario sėjos pradžios penkiadienis iš penkiadienio sėjos planai buvo žlugdomi. Nenuostabu, kad ir dabar šiuose kolūkiuose dar negalutinais užbaigta grūdinių kultūrų, o tuo labiau šakniavaisių bei linų sėja. Kodėl taip atsitiko?

Atsakymas aiškus — bloga darbo organizacija. Kuo pateisinti „Bolševiko“ kolūkio pirmininko drg. Krišiuo elgesį, kai vietoje to, jog visą traukiamąją jėgą panaudoti laukų darbams, drg. Krišiuokas žymia dalį jos dalindavo asmeniniams kolūkiečių reikalams? Žymi darbo jėgos dalis neišleido į darbą dėl to, kad būdavo užsiimta asmeniniais darbais. Nebuvo praktikuojamas moterų įtraukimas į visus laukų darbus. Darbas, kaip taisyklė, prasidėdavo vėlai, nebuvo kontroliuojamas dar-

bas laukuose. Kolūkio valdyba nekontroliavo brigadininkų darbo, neįtraukė jų į socialistinį lenktyniavimą. Kolūkio pirmininkas drg. Krišiuokas visai nesigėdindamas pareiškė, kad „jokio socialistinio lenktyniavimo pas mus nėra...“ Be to, „Bolševiko“ kolūkyje prileidžiami artelės įstatų pažeidimai. Štai kolūketis Danys iki šio laiko nesuvisuomeninimo arklio, prisidėdamas įvairiomis subjektyvėmis priežastimis, o kolūkio valdyba iki šio laiko tai pakenčia ir nedaro jokių išvadų.

Štokių darbo „stiliumi“ dirbo ir „Pergalės“, „Žalgirio“ bei kiti atsiliekantieji kolūkiai.

Šiuo metu, kada grūdinių kultūrų pavasario sėja iš esmės rajone visai baigiama, iškyla didžiausias uždavinys — sėkmingai užbaigti ne tik grūdinių kultūrų, bet ir šakniavaisių bei linų sėją, nes šie darbai dar tebeatsilieka daugumoje rajono kolūkių. „Bolševiko“ ir kitų kolūkių valdybų padarytos klaidos turi būti pamoka kitiems, kaip negalima dirbti.

Kai kurių rajono kolūkių valdybos yra tos nuomonės, jog galima nepildyti

plano pagal kultūras, k. a. nesėti pašarinių runkelių („Tiesos“ kolūkis), koksagizos („Bolševiko“ kolūkis) nepildyti linų sėjos plano („Pilies“ kolūkis) ir t. t. Šitokias žalingas nuomones nedelsiant reikalinga pašalinti. Tarybinėje valstybėje turi būti vykdoma viskas planingai, ir jeigu kolūkiui yra numatytas planas apsesti įvairiomis kultūromis atitinkami plotai — reiškia jį būtini įvykdyti, nes niekas nedavė teisės juos žlugdyti ir tuo kenkti visai didingajai socialistinės valstybės ekonomikai. Daugelyje rajono kolūkių dar nepasodintos bulvės, nepasėti cukriniai runkeliai, silosinės žolės, linai. Kolūkių valdyboms būtina organizuoti ankstyvą išėjimą į darbus, griežtai kontroliuoti, kad visi darbingi kolūkiečiai dalyvautų darbuose ir įvesti reikiamą darbo drausmę. Brigadininkai privalo operatyviai vadovauti brigadoms visuose darbuose, iš anksto paskirstyti darbą, sekti socialistinio lenktyniavimo eigą.

Kolūkių valdybos ir pirmininkai! Įveskite tokį darbo stilių, kad visi pavasario sėjos darbai būtų nedelsiant užbaigti.

P. Gansauskas

PARTIJOS GYVENIMAS

Partinio švietimo mokslo metus baigiant

„Juo aukštesnis yra politinis lygis ir marksistinis-lenininis bet kurtos darbo srities darbuotojų sąmoningumas, juo aukštesnis ir vaisingesnis yra pats darbas, juo efektyvesni darbo rezultatai“ - sakė draugas Stalinas.

Kiekvienas mūsų šalies žmogus, o ypač partiniai ir tarybiniai darbuotojai, komunistai ir inteligentija, siekia kuo geresnio marksizmo-leninizmo mokslo įsisavinimo, kad galėtų jį įgyvendinti vykdamas didžiulias komunistų statybas, statant komunistinę santvarką mūsų šalyje. Kiekvienam suprantama, kad negalima statyti pastato, neįsagrabinėjus jo projekto ir nežinant jo paskirties, o tuo labiau negalime statyti komunistinės visuomenės, nežinodami marksistinės-lenininės teorijos. Tai suprato ir mūsų rajono partiniai ir tarybiniai darbuotojai, komunistai, priešakiniai darbininkai, kolūkiečiai ir inteligentai. 1950—51 partinio švietimo mokslo metų pradžioje į politines mokyklas ir VKP(b) istorijos trumpajam kursui nagrinėti ratelius įstojo apie 900 priešakinių rajono dirbančiųjų ir tarnautojų ir visi rajono komunistai.

Be to, prie LKP(b) rajono k-to veikė dvi mėnesių trukmės vakarinės mokyklos, kurias lankė visi rajono atsakingi partiniai ir tarybiniai darbuotojai. Ratelių vadovams buvo pravedami seminarai, kuriuose jie gaudavo papildomų metodinių ir dalykinių žinių.

Daugumas ratelių vadovų stropiai perdavė žinias klausytojams ir laiku pagal programą pravedė užsiėmimus. Ratelių vadovai sugebėjo sudominti klausytojus, tinkamai išaiškinti jiems mokymosi reikšmę, ko pasėkoje rateliai veikė be pertraukų ir klausytojai noriai lankė užsiėmimus. Pilnai ir laiku užbaigė programą VKP(b) istorijos trumpajam kursui nagrinėti ratelius prie Panemunėlio MTS, vadovaujamas drg. Stramskio. Per baigiamuo-

sius užsiėmimus klausytojai parodė gilų žinių įsisavinimą. Šias žinias jie nenutrūkstamai pritaiko gyvenime. Taip pat laiku užbaigė programą drg. drg. Stašelio, Rinkevičienės ir kitų sąžiningų ratelių vadovų vadovaujami rateliai.

Tačiau keletas ratelių dėl jų vadovų apsilėidimo ir nesugebėjimo organizuoti darbą neišėjo numatytos programos. Iš tokių pažymėtini drg. drg. Mainelis, Tuinyla (kuris pravedė iš viso tik vieną užsiėmimą), Niekolskis ir Chmielevskis. Ratelių vadovai, kurie nebaigė programos, turi artimiausiu laiku imtis priemonių esamai padėčiai ištaisyti.

Būtina pažymėti, kad kai kurie komunistai ir dirbantieji nesąžiningai atsinešė į savo politinio-idejinio lygio kėlimą, neregulariai lankė užsiėmimus partinėje vakarinėje mokykloje bei rateliuose (komunistas Moisejevas, Paruošų igaliojinis drg. Bružas ir keletas kitų). Jiems būtina reikalinga iki ateinančių metų stipriai pasimokyti, kad galėtų užtikrinti savo žinias ir netektų lankyti to paties kurso antrus metus.

Pirminės partinės organizacijos šiais partinio švietimo mokslo metais daleido eilę stambių trūkumų, silpnai kontroliavo ratelių vadovų darbą ir nesuteikė reikiamos paramos. Apsvarstant šių mokslo metų rezultatus, pirminės partinės organizacijos turi iškelti visus trūkumus tiek ratelių organizavime, tiek užsiėmimų pravedime ir imtis priemonių, kad jie nebūtų kartojami ateinančiais mokslo metais. Visiems komunistams būtina nuolat kelti savo politinį-idejinį lygį ir nepamiršti rateliuose gautų žinių, o dar labiau ir giliau jas sutvirtinti ir pritaikyti gyvenime, vykdamas visus partijos ir vyriausybės nutarimus, statant šviesią komunistinę ateitį.

V. VILUTIS,

LKP(b) Rokiškio raj. k-to propagandistas

KOMJAUNIMO GYVENIMAS

MOKYKLOS KOMJAUNIMO ORGANIZACIJA KOVOJE SU RELIGINIAIS PRIETARAIŠ

Mokslas, išaugęs ir sutvirtėjęs atkakloje kovoje su religija, dabar teikia jai vieną po kito triuškinančius smūgius. Lemiamą vaidmenį šioje kovoje vaidina tarybinis mokslas, kuris remiasi materialistine pasaulėžiūra.

Mokslo laimėjimų įtakoje tarybinė mokykla turi visas galimybes auklėti jai patikėtą jaunimą materialistinėje pasaulėžiūroje, formuoti jaunuolyje laisvą nuo visokių prietarų sąmonę. Tas uždavinys plačiu mastu vykdomas ir Rokiškio I-je vid. mokykloje. Mokykloje yra visa eilė moksleivių, kaip komjaunuolių Laškovas, Deksnys, Kačinskas, moksleivis Pūgžlys A. ir kiti, kurie ne tik kad patys atsikratė nuo religinių prietarų, bet praveda plačią antireliginę propagandą ir kitų jaunuolių tarpe.

Per gamtos, o taip pat ir per kitas pamokas mokiniai gauna teisingą pasaulio ir progos susipažinti su Dar-

vinu, Mičiurinu, Džordanu Bruno, Galilėjum ir kitais gamtos mokslo vystytojais.

Tačiau dar pasitaiko, kad kai kurie, (atsilikusių tėvų įtakoje), moksleiviai nepajėgia atsikratyti religinių pinklių. Čia pedagogų kolektyvui į pagalbą ateina mūsų mokyklos pirminė komjaunimo organizacija, jos komitetas.

Viena iš formų, naudojamų mūsų komjaunimo organizacijos antireliginiame darbe, yra paskaitinė propaganda. Ypač mes užkcentuojame katalikų dvasiškijos reakingumą, jos pragaštinius siekius. Tam pavyzdžių yra pakankamai ne tik visoje Lietuvoje, bet ir mūsų rajone.

Šiame darbe daug pasidarbuoja klasų komjaunimo grupės. Ypač gerai dirba XIa kl. (gruporgas drg. Lingė), X kl. (gruporgas drg. Zeižys), IX kl. (gruporgas drg. Markovas) ir kitos komjaunimo grupės.

Taip, pavyzdžiui, XIa kl. mokinys Daunys, nežūrint į tai, kad jau yra abiturientas, vis dar lankė bažnyčią. Klasės komjaunimo grupės atviras susirinkimas apsvarstė šį klausimą. Pasisakė komjaunuoliai ir jau nuolat kritikavo drg. Daunų už tokį atsilikimą, rekomendavo jam antireliginės literatūros. To pasėkoje mokinys Daunys visiškai atsikratė religinių prietarų. Visam šiam darbu vadovauja pirminės komjaunimo organizacijos komitetas. Antireliginei propagandai skleisti plačiai panaudojama ir sieninė spauda.

Tokio mūsų mokyklos komjaunimo organizacijos darbo pasėkoje mokiniai kiekvieną dieną darosi sąmoningesni. Vis labiau juose spindi tarybinio jaunolio bruožai, ir jie tampa aktyviais kovotojais už galutinę komunistinę pergalę.

F. JUODELIS,

Rokiškio I vid. mokyklos pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius

IŠ PAGRINDŲ PAGERINTI RAJONO MTS DARBA

Partija ir vyriausybė bei asmeniškai draugas Stalinas nuolat rūpinasi visokeriopu socialistinio žemės ūkio išvystymu. Tam reikalui šalies pramonė pagamina vis daugiau ir daugiau tobuliausių žemės ūkio mašinų.

Kad pakelti žemės derlingumą ir išauginti gausius derlius bei palengvinti darbą kolūkiuose, mūsų šalyje dirba nepaprastai platus tinklas MTS, iš kurių mūsų rajone randasi dvi su nemažų traktorių bei kitų žemės ūkio mašinų parku. Tai didelė jėga, kuri turi suteikti reikiamą ir operatyvią paramą kolūkiams visuose žemės ūkio darbuose.

Nežūrint to, kad visoje mūsų plačioje Tėvynėje, o taip pat Tarybų Lietuvoje diena iš dienos auga mechanizatorių-pirmūnų gretos. Mūsų rajono MTS tuo pasižirti negali. Tiesa, ir čia esama atsidavusių mechanizatorių, kaip Panemunėlio MTS traktorinės brigados brigadininkė, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatė drg. Kandzerkaitė, prieš laiką įvykdžiusi pavasario darbų planą daugiau kaip šimtą procentų. Neblogai dirba Rokiškio MTS atskiri traktorininkai—drg. drg. Rakauskas, Pavarotnikas, Spaičys, Malčius ir eilė kitų, kurie taip pat viršijo darbo užduotis. Ypač gerai iš jų pasižymi traktorininkas drg. Rakauskas, kasdien išpildęs išdirbio normas nuo 120 iki 170 procentų. Drg. Rakauskas tai atsiekia todėl, kad kruopščiai gilina si savo specialybę, mokosi iš mūsų šalies traktorininkų-pirmūnų, kaip Pašos Angelinos, Ivano Buniejevo ir kitų. Tačiau visumoje rajono MTS, ypač pavasario sėjos metu, dirba nepatenkinamai, ir dėl to pavasario sėjos darbų plano vykdymas sužlugdytas. Rokiškio MTS Samardino vadovaujama traktorių brigada iki gegužės 25 dienos įvykdė 22 procentus pavasario darbų užduotis. Pa-

nemunėlio MTS brigadininkų Pašakarnio ir Grockio vadovaujamos brigados te išpildė vos po 50 proc. Panašiai dirbančių brigadų abiejose MTS yra ir daugiau. Kolūkiai kasdien nusiskundžia sistemingu traktorių prastovėjimu, bloga darbo kokybe. Kame gi priežastis?

Priežastis glūdi tame, kad MTS vadovai ir politiniai skyriai blogai vadovauja mechanizatoriams tiek organizaciniu, tiek ir politinomasinio darbo atveju. MTS direktoriai nepareikalavo iš savo specialistų, kaip vyr. agronomų ir vyr. mechanikų bei agronomų ir mechanikų, atsakomybės dėl darbo planų sužlugdymo, blogai vadovauja brigadininkams. MTS vadovaujantieji darbuotojai bei specialistai, retai būvodami kolūkiuose pas traktorininkus, nežinojo tikrosios padėties, nežinojo, kad traktoriai dėl menkiausių sugedimų prastovėdavo po keletą dienų. Agronominis personalas per mažai padėjo kolūkiams dėl darbų kokybės pagerinimo, dėl įdirbamų dirvų atirinkimo. Pavasario darbų planas iki gegužės 25 d. Rokiškio MTS buvo įvykdytas vos 60 procentų, o Panemunėlio—70 procentų. Šitoks atsilikimas yra ir dėl to, kad politiniai skyriai silpnai praveda politinį-masinių darbų traktorininkų tarpe. „Tiesos“ ir kituose kolūkiuose dirbantiems traktorininkams iki šio laiko neišaiškinti respublikos žemės ūkio mechanizatorių svečio, Socialistinio Darbo Didvyrio Ivano Buniejevo darbo metodai, jo patyrimas. Toliau tokia padėtis tęstis negali. MTS vadovai, galų gale, turi pasekti pirmūnų pavyzdžiu ir dėti visas pastangas sėkmingam pavasario sėjos darbų užbaigimui ir tinkamam kitų jiems paskirtų uždavinių įvykdymui. Praktikos ir sąlygų tam pakankamai turima, tik reikia noro.

P. Arlauskas

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„PAGERINTI PADĖTĮ“

„Po Spalio vėliava“ laikraščio 31(46) numeryje buvo patalpintas straipsnelis antrašte „Pagerinti padėtį“. Jame buvo nurodoma, kad „Vyturio“ kolkūje nėra laiškininko. Rokiškio rajono Ryšių kontoros viršininko

pavadootojas drg. Mekšėnas praneša, kad korespondencijoje išskirti faktai atitinka tikrovę. Dabartiniu metu padėtis ištaisyta — „Vyturio“ kolkūje nėra laiškininko, ir spauda pristatoma punktualiai.

„KUR TALPINTI KNYGAS?“

Tokiu pavadinimu straipsnyje, išspausdintame „Po Spalio vėliava“ 32(47) numeryje, buvo rašoma, kad Salų bibliotekoje nėra knygų spintų ir lentynų.

Rajono Kultūros-švietimo darbo skyriaus vedėjas pra-

neša, kad minėtai padėčiai ištaisyti Kultūros-švietimo darbo skyrius Salų bibliotekai vietos Pramkombine užsakė lentynas ir knygų spintas, kuriomis bus ji aprūpinta artimiausiu laiku.

LITERATŪRA - MENAS

PR. PALIKEVIČIUS

Nauju dienu aušra

„Auštant buvo sušaudytos 4 grupės; iš viso 69 žmonės. Dauguma jų buvo iš Gon-Ču kalno; jų amžius maždaug 18 metų.“
(Iš laikraščiu)

Pavasaris laukuose. Aušta rytas.
Vyšniavos ūkanos virš jų...
Su žaizdomis krūtinej, kūnais sudaužytas
Sustojo drogtis prie duobų.

Kankinimai ir smurtas nepalaužė
Jų valios ir jėgų.
Neklupo jie ir nemaldavo graudžiai
Uolstrito budelių piktų,
Kad jiems, grandinėm surakinta
Gyvenimą vėl sugrąžintų.

Aušroj pabunda melsvas šilas,
Vėjelis purtina sakas.
Lėtai aukštyn vamzdžiai pakyla
I krūtines plūks.

Šauksmai ir šviatai susipynė,
Nuskubo aidas kalvomis...

Ir kulky pervertos, krūtines
Prašydo kraujo rožėmis.

Tačiau nei kulkom, nei granatom,
Nei pinigais ir nei miršin
Nesulaikyt, kai siekiaai platiūs,
Kai laisvės troškulys širdy.

Neverks ir motinos parklupę
Ant kapo kritusių sūnų: —
Tik prakeikimą tars jų lūpos
Žudikams nekaltų žmonių.

Aušra naujų dienu šviesoje,
Aušra gyvenimu laisva —
Jau keltasi gyventi Korėja
Per kraują, mirtį ir kovas.

MŪSŲ KALENDORIUS

Rašytoja—realistė

Š. m. gegužės 30 d. sukanka 106 m. nuo talentingos lietuvių rašytojos Julijos Žemaitės-Žymantienės gimimo dienos. Ji gimė 1845 m. gegužės 30 d. Žemaitijoje.

Žemaitė nuo pat mažens labai mėgo skaityti knygas. Būdama jau 49 m. amžiaus, ji parašo pirmąjį savo knarinėlį „Piršlybos“, kuris, žymaus to meto kalbininko J. Jablonskio pataisytas ir pavadintas „Rudens vakaras“, buvo atspausdintas 1895 m. kalendoriuje.

Ji gerai pažino aplinką ir žmones, giliai jautė jų vargus ir rūpesčius, todėl jos knariniai pilni užuojautos vargingiesiems ir pilni neapykantos dvarininkams ir įvairiems išnaudotojams.

Savo knariniais „Kelionė į Šidlavą“, „Kunigo nauda

vėjai gauda“, „Nelaimėje“ ir kituose J. Žemaitė ryškiai parodo kunigų gobšumą ir jų siekiamą pasipelnyti vargūgųjų žmonių sąskaita.

J. Žemaitės kūryboje ryškiai išsiskiria dvi kartos: senoji—konservatyvi, prietaringa karta, ir jaunoji — pažangi, progresyvi, ieškanti naujo karta. Jos knarinų svarbiausi veikėjai yra ponų ir kunigų išnaudojamieji valstiečiai ir kaimo vargingieji.

Žemaitės knarinių kalba pasižymi dideliu vaizdingumu ir žodingumu. Jos pavaldys paskatino ne vieną mūsų rašytoją palaikyti kuo glaudesnius santykius su liaudimi ir iš liaudies gyvenimo imti savo kūrybai temas ir siužetus.

J. Žemaitė mirė 1921 m., sulaukusi 76 m. amžiaus.

Rokiškio knygynas gavo šias naujas knygas:

M. Tronskis. ANTIKINĖS LITERATŪROS ISTORIJA. Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1951. Rb 17,40.

SVARBIAUSIŲJŲ NUTARIMŲ ŽEMES ŪKIO KLAUSIMAIS RINKINYS. Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1951. Rb 12,55.

FIZINĖ KULTŪRA MOKSL. LEVIUI. Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1950. Rb 6.

M. Bašenskas, J. Bausys. TRUMPAS KOLŪKIEČIO ŽINYNAS. (1951 m. su kalendorium). Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1951. Rb 6.

LIAUDIES ŠIRDIES KALBA

Mūsų rajono darbo žmonės kasdien vis žengia į didesnius laimėjimus, savo našiu darbu įrodo atsidavimą ir meilę bolševikų partijai, tarybinei vyriausybei ir mylimajam tautų vadui draugui Stalinui.

Darbo žmonės tą savo meilę išreiškia taip pat dainose, eilėse, pasisakymuose.

Redakcija kasdien gauna eilę kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų laišku, kuriuose paprastais, bet nuoširdžiais, žodžiais išliejamas beribis pasitikėjimas ir pasididžiavimas tarybine santvarka — demokratiškiausia pasaulyje. Darbo žmonės savo pasitikėjimą įpina į eiliuotus posmus.

Štai darbininkas Tuska, pasakodamas apie laimingą, linksmą gyvenimą didžiojoje broliškojo respublikų šeimoje, rašo:

„...Tarybų šaly nēr varguolio nei pono,
Šičia lygus — ar jaunas, ar senas.
Prie Amūro, prie Volgos ar tyliojo Dono
Visi lygiai laimingai gyvena.“

Iškeldamas Tarybų Lietuvos darbo žmonių meilę genialiajam mokytojui draugui Stalinui, tas pats darbo poetas išsireiškia:

„... Kasdieną rytojūs šviesensis vis švinta,
I jį veda mus raudona vėliava.
O kelius i tą šviesųjį rytą
skina Stalino tvirta ranka.“

Komjaunimas — priešakinis jaunimo būrys. Jis petis petin su bolševikų partija žengia į socialistinius laimėjimus. Apibūdinamas komjaunimo šlovę, jaunas poetas komjaunuolis E. Uldukis rašo:

„... Drąsus, ryžtingas žengia jis per žemę,
garbingų darbo žygių apgaubtas šlove.
Ne jam likimas — jis likimui lemia
pakrypti reikiama linkme.“

I savo eilėrašty, pavadintą „Mes einam ten, kur Stalinas veda“, „Svyturio“ kolūkio kolūkietis Markevičius įpina savo tyros bolševikinės širdies balsą:

„... Mes einam, kur Stalinas veda,
kur komunizmo bokštai švyti.
Ten žygiuoja mus šaunios brigados,
kur Lenino gairėm keliai nusmaigstyti.“

Nupiešdamas gausius kolūkiečių darbadienius ir paragindamas kolūkiečius socializacijai, pasiuokojančiai dirbti socialistinės Tėvynės labui, kolūkietis Matiukas rašo:

„Kas netingi, o dirba ir pluša,
kas kasdien eina plauti ir arti,
tam širdis laime tvytkioja, muša:
daugel centnerių gauna iš karto!“

Su užsidegimu jaunas poetas Lašas eilėmis pasakoja apie tarybinio traktorininko patriotiškumą, iškelia jo uždavinius ir autoritetą. Eilėraščio pabaigoje poetas traktorininką skatina:

„...Tvirtai valdyk traktorių plieno,
tarybinis darbo sūnau!“

Kitame eilėraštyje jis kalba, su kokiu milžinišku gamybinio pakilimu dirba šį pavasarį kolūkiečiai laukuose, kaip jie stengiasi išauginti aukštą derlių, lenktyniaudami aria dirvas:

„Anksčiau buvo žemė mūsų, išsilgus mūs dainų,
Šveika, žemel Tavo būsim! Arkim, arkim
[daug vagų!“

Štai kaip gražiai apibūdina moksleivis Uldukis vykstančias didžiąsias komunizmo statybas Kara-kumo dykumoje:

„...Bėgs vanduo kanalais ir drėkins smėlynus,
susiubuos bekraščiai kolūkių laukai.
Ten, kur vakar augo druskės ir pelynai,
ryt didžiuliais plotais sužaliuos daržai.“

Darbo žmonės rašo apie tarybų šalies stachanovinį judėjimą. Savo eilėse darbininkai parodo priešakinį darbo pirmųjų patyrimą, nupiešia milžiniškus pramonės laimėjimus. Kalbėdama apie taikų išlaisvintos Lietuvos darbininkų kūrybinį kelią, darbininkė Sasnauskaitė sako:

A. TRAKINIS

KURIAM ATEITŲ MES

Vidurinėje Asijoje kamasas per dykumą kanalas, kuris drėkins milžiniškus žemės plotus ir bevalę dykumą pavėrs žydinčiu sodu.
(Iš laikraščiu)

Kuriam ateitį mes
Šviesią, saulėtą, gražią
Savo darbu ir žygiais savais:
Rausiam žemės gelmes,
Nafjai šulinius gręžiam,
Placią stepę užsėsime javais.

Kur anksčiau vien smiltis
Blaškė tyrlaukių vėjas,
Kur gyvybės nebuvo žymės,
Artimaj ateity
Nepažinsi atėjęs
Nuostabios, stebuklingos šalies.

Sužaliuos dykuma,
Puošis žydinčiais sodais,
Pnošis medvilnės pūku švelniu.
Ir skambės čia daina,
Džiaugsmo, padėkos žodžiai,
Draugo Stalino vardas kilnus.

Šviesią ateitį mes,
Išsvajotą ir lauktą,
Kuriam darbo galinga ranka.
Mes sujungiam žemes,
Mes svienijam tautas —
Žydi darbas, vienybė, taika.

„...Kirvių smūgiais galingai prašnekome!
Štai miestai, sodybos, kaimai!
Štai — nors kartą sušukti mums tekos:
— Mūsų laisvei erdvės per mažai!“

Visa Tarybų šalis trokšta taikos, kovoja už taiką. Amerikos imperialistai — milijonieriai baigia paspringt aukus, ir vis dar jiems atrodo, kad per mažai turtingi. Stengdamiesi sukurstyti naują karą, jie tikisi iš pinigų sau nusikalti antrąjį šimtą gyvenimo metų. Bet tvirta liaudies ranka neleis jiems sauvaičiuoti. Po pasaulį sklinda galingos taikos dainos, šūktai, taikiųjų statybų garsai ir taiką audžiančių fabriku ūžimas. Imperialistai Štai ką apie tave jaunas, kovojąs už taiką, poetas Tuska sako:

„Žmonių kančiom tu nesidžiank, prakeiktas!
Kaip tau atkeršyti, kiekvienas žino.
Tu nori aukso — jis užkeiktas.
Jei nenurimsi vietoj aukso gausi — švino!“

Moksleivė Laguckaitė savo eilėse pasakoja, kokį didelį įspūdį jaunųjų širdyse daro Polio Robsono dainos — taikos dainos.

„...Draugai! Poli Robson dainuoja nūnai!
Padangės net sudreba mėlynos.
Paskui tyloje stingsta kloniai, kalnai,
rimtis plačion žemėn nuselina.“

Daugelis liaudies poetų prisimena neapsakomus amerikiečių žiaurumus Korėjoje, iškelia korėjiečių didvyriškumą. Lungevičius savo eiles skiria Korėjos didvyriui:

„...Dar tebevyksta mušiai ir skerdynės,
bet nebebaisis jė, prie galo pačio.
o tau, kad laisvę narsiai gynel,
visa tauta širdingai taria: „Ačiū!“

Milijonai pasaulio darbo žmonių gyvena didžiojo genijaus Lenino idėjomis, žengia jo žingsniais į komunizmo pergalę, vedami mokytojo draugo Stalino.

Jauna liaudies poetė Pupelytė visur ir visada prisimena Leniną:

„...Nemiršta genijai ir amžinai gyvena,
nemiršta vardas Lenino šviesus.
Idėjos gyvos amžinai rusena, —
pasauliui Leninas yra ir bus!“

I VYKIAI KORĒJOJE

LIAUDIES ARMIJOS VYRIAUSIOSIOS VADOVYBĒS PRANEŠIMAS

PCHENJANAS, V. 27 d. (TASS). Korējas liaudies demokrātiskās republikas Liaudies armijas vyriaisioji vadovybē šandien pranešē, kad paskutinioju laiku Liaudies armijos dalysglaudžioje saveikoje su kinu savanoriais padarē žymius nuostolius 11 amerikiečių pulku, angļu ir turku brigādams ir 6 lisenmanininku divizijoms.

Priēšo dalyš neteko užmuštals ir suzeštals: amerikiečių armija — 12 926 žmonių, angļu armija — 5 599 žmonių, prancūzų dalyš 522, turku dalyš — 900, filipiniečių dalyš — 582, lisenmanininku armija — 26 349 žmonių. Iš viso užmušta 46 378 žmones.

Paimta į nelaisvę: ameri-

kiečių — 1 447, tame tarpe Amerikos 2-sios divizijos 23-ojo pulko vadās; angļu — 1 286, tame tarpe pēstininku pulko vadās ir atskirio bataliono vadās; lisenmanininku, prancūzų, turku, filipiniečių ir gomindanininkų — 12 915 žmonių, tame tarpe lisenmanininkės armijos 8-ojo ir 3-ojo pulku vadai. Iš viso paimta į nelaisvę 15 648 priešio kareiviai ir karininkai.

Paimti šie laimikiai: įvairių kalibrų pabuklų — 775, šautuvų — 30 089, zenitinių kulkosvaidžių — 106, sunkiųjų kulkosvaidžių — 347, lengvųjų kulkosvaidžių — 692, automatų — 12 133, automašinių — 1 236, šarvuotųjų — 29, tankų — 60, telefono aparatų — 486.

Šaudmenys ir kiti laimikiai tebesaikiejujami.

Sunaikinta kovinės technikos: automašinių — 241, šarvuotųjų — 13, tankų — 134. Numušta daugiau kaip 100 ir apgadinta daugiau kaip 50 priešio lėktuvų.

(ELTA).

PCHENJANAS, V. 28 d. (TASS). Korējas liaudies demokrātiskās republikos Liaudies armijos vyriaisioji vadovybē šandien pranešē, kad Liaudies armijos dalyš glaudžioje saveikoje su kinu savanoriais visuose frontuose atrēmē įnirtingas priešio kontratakas ir sustiprino anksčiau užimtas pozicijas.

Gegužės 28 d. buvo nu-
mušti 3 priešio lėktuvai.

(ELTA).

LIAUDIES DEMOKRATIŠIOS ŠALYSE

Slovakijas industrializavimas

Vienas pirmaeilų Čekoslovakijos respublikos penkmečio plano uždavinių yra Slovakijos industrializavimas. Slovakija — stambi sritis, kurioje gyvena beveik trečdalis visų šalies gyventojų.

Čekoslovakijos komunistų partijos CK Vasario plenumas priēmē specialų nutarimą dėl Slovakijos industrializavimo tempų paspartinimo. Pagal planą penkmečio pabaigoje (1953 m.) Slovakijos pramonės gamyba turėjo viršyti 1948 metų lygį 83 procentais. Komunistų partija iškėlė uždavinį padidinti gamybą 168 procentais, tai yra viršyti pirmiau numatytą lygį du kartus.

Išlyginti skirtumą tarp Čekijos sričių ir Slovakijos, — pabrėžē K. Gotvaldas, — yra ne tik vienas socialistinio tikslų mūsų šalyje, bet viena jų pargalės sąlyga.

Praeityje Slovakijos pramonės vystymasi dirbtinai sulaukydavo buržuazija, kuri siekē išlaikyti Slovakiją atsilikusios agrarinės srities padėtyje. Negausios Slovakijos įmonės buvo aprūpintos pasenusiais įrengimais ir beveik nebuvo plečiamos. Metai iš metų augo nedarbas, kuris privertē dešimtis tukstančių slovakų emigruoti užsienin darbo ieškoti.

Tarybinėi Armijai išvadavus Čekoslovakija, komunistų partija ir liaudies vyriausybē iškėlē klausimą dėl Slovakijos industrializavimo. Jau 1948 metais, įvykdžius dviejų metų liaudies ūkio planą, Slovakijos pramonės gamyba du kartus viršijo 1937 metų lygį. Dar didesnius laimėjimus pasiekē Slovakijos pramonė sekanciais metais. Taip, pirmaisiais penkmečio metais (1949 m.) pramonės produkcijos apimtis Slovakijoje išaugo palyginti su 1948

metais 20 procentu, o ant-
raisiais penkmečio metais
praėjusiųjų metų lygis bu-
vo viršytas 21,6 procento.
Per pastaruosius penkerius
metus Slovakijoje pastatyta
50 stambių fabriku ir gam-
nyklų.

Bdvinga Slovakijos industrializavimo ypatybē yra spartus sunkiosios pramonės vystymasis. Jeigu 1949 metais sunkiosios pramonės gamybos apimtis padidėjo 10,7 procentu, tai 1950 metais jis jau išaugo 25,7 procentu, o šiais metais padidēs 33 procentais. Ypatingas dėmesys skiriamas tokioms svarbioms pramonės šakoms, kaip kalnakasyba, energetika, metalurgija. Penkmečio pabaigoje geležies rudos iškasimas padidēs trigubai palyginti su pirmaisiais plano metmenimis. Elektros energijos gamyba keturis kartus viršys 1950 metų lygį. Kitaip sakant, Slovakijoje bus gaminama tiek elektros energijos, kiek ligi karo buvo gaminama visoje Čekoslovakijoje.

Per artimiausius 2—3 metus Rytų Slovakija galēs iš esmės remtis nuosava kuro ir energetikos baze. Eilėje rytinių rajonų, pavyzdžiui, Oravoje, Kisucėje, kur praeityje nebuvo jokios pramonės, bus pastatyti nauji fabrikai ir gamyklos, tame tarpe stambiausias srityje metalurgijos kombinatas, kurio statyba prasidēs šiais metais. Apie industrializacijos užmojį liudija ir toks faktas, jog 1953 metais kapitalo investicijos į Slovakijos pramonę padidēs, palyginti su 1948 metais, daugiau kaip 4 kartus.

Slovakijoje visiems amžiams likviduotas nedarbas. Kasmet į pramonę stvoja dirbti dešimtys tukstančių naujų darbininkų. Penkme-

čio pabaigoje darbininkų klasės skaičius pasiekš 340 tukstančių žmonių. Tai beveik pusketvirtio karto daugiau, negu 1937 metais. Fabrikuose ir gamyklose veikia gausus tinklas mokyklų ir kursų darbininkų kvalifikacijai kelti.

Kartu su visa respublikos darbininkų klase Slovakijos darbo žmonės kovoja už aukštą darbo našumą, už produkcijos gamybos padidinimą, už jos kokybės pagerinimą. Įmonės ir šachtose, naujose statybose vis plačiau vystosi socialistiniai lenktniavimas ir spartuolių, racionalizatorių bei novatorių judėjimas.

Darbininkai plačiai išnaudoja priešakinį tarybinį stachanovininkų patyrimą ir pasiekia puikius laimėjimus.

Sėkmingas industrializavimas padeda nenukryptamai kelti darbo žmonių gyvenimo lygį. Penkmečio pabaigoje Slovakijos nacionalinės pajamos padidēs palyginti su 1948 metais daugiau kaip du kartus. Gyventojai gaus 50,4 procento daugiau mėsos, 30,9 procento daugiau tekstilės gaminių, 16,3 procento daugiau avalynės ir t. t.

Praslinks keletas metų ir Slovakija iš atsilikusios agrarinės srities pavirs priešakinė industrine-agrarine Čekoslovakijos respublikos sritimi. Laidas tam yra tai, kad socialistinė statyba vadovauja Čekoslovakijos komunistų partija, jog respublika gauna nuolatine pagalbą iš savo išvadotojo ir bičiulio — Tarybų Sąjungos ir plačiai išnaudoja turtingiausią nugalėjusio socialistinio šalies patyrimą.

Remdamasi Tarybų Sąjunga, Čekoslovakijos respublika tvirtai žengia socializmo statybos keliu.

D. Danilovas

MAŽASIS FELJETONAS

Pirmoj eilėj — kaimynėms...

Tarybinėse parduotuvėse turi dirbti ir tarybiniai darbuotojai. O tarybiniai darbuotojai pasižymi sąžiningumu ir mandagumu.

Tačiau tuo negali pasigirti kai kurios Rokiškio miesto parduotuvės.

Jei, mielas skaitytojau, eisi pro duonos parduotuvę, tai nenusigask, išgirdęs nemandagų šūkavimą: tai parduotuvės rėkia ant pirkėjų.

Rodos, duonos parduotuvės vedėjai drg. Šimkūnienė ir parduavėjai drg. Jegorovienei suteiktos visos galimybės tvarkingai, sparčiai apiprekinti pirkėjus, nes parduotuvės patalpos gana didelės, pakanka visokių svėrimo ir plaustymo priemonių, o taip pat klientai mandagiai kreipiasi į parduavėjas. Tačiau minėtos darbuotojos, matyt, iš pirmųjų darbo dienų įpratino visus savo pažįstamuosius, gimines ir draugus pirkti duoną be jokios tvarkos, užlundus priekiu už anksčiau atėjusius, nežiurint į tai, ar jie daugiau turi laiko negu kiti, ar ne.

Virš galvų ant stalo lekia pinigai, o atgal duonos — kepalai, bulkutės... Kai kada produktai, nepasiekę adresu, pūpteli kam nors į galvą.

Parduotuvėje, aišku, kyla triukšmas. Pirkėjai teisingai reikalauja neparduoti duonos be eilės tvarkos. Vietoj atsakymo pasigirsta parduavėjų riksmas ir kollejos žodžiai.

Kai kurie klausia:

— Ko tamsta šaukiai? Čia, rodos, kurčių nėra.

Vedėja nuleidžia balsą viena oktava žemiau. Gi drg. Jegoroviene, kiek tik turi jėgų, rėkia:

— Aš nešaukiu, o tik paaiškinu!!!

Į parduotuvę įeina senutė su mažu anuku ant rankų. Pirkėjai noriai suteikia jai pirmenybę ir užleidžia vietą prie stalo. Tačiau parduavėjos žiauriai senutę pavaro šalin. Vėl kartojasi toks pat riksmas:

— Iš kur tą vaiką ištraukei?! Juk jis ne tavo!

Į parduotuvę pasižymi ir Rokiškio univermagu manufaktūros skyrčiaus parduavėja drg. Elgiejeva.

Įdomu, kodėl šitokio riksmo bei nemandagaus elgesio su pirkėjais iki šiol neišgirdo Rokiškio Vartotojų kooperatyvo kontoros ir univermagu vadovai?

Skaitytojas į šį klausimą atsakys:

— Jie viską girdi, nestokį šūkavimą ir kurčias išgirstu... Štai kas — nenori išvadų daryti.

Rokiškio miesto dirbantįjį primena, kad pasipiktinimas drg. Šimkūnienės, Jegorovienei ir Elgiejevai netaktišku elgesiu ir neteisingu darbo stiliumi kasdien kyla. Reikalaujama, kad minėtos darbuotojos būtų nedelsiant reikiamai sudraustos ir nežemintų tarybinės prekybos darbuotojų vardo. A. Grauzinis

Mums RAŠO

Pažada, bet nevykdo

Nuo 1949 m., LTSR Ministrų Tarybos nutarimu, buvusio Rokiškio dvaro centriniai rūmai ir parkas perduoti rajono Kultūros namams. Šių rūmų atremontavimo su Pramkombinatui ir rajonine Remonto kontora praėjusiais metais buvo sudaryta sutartis. Tačiau dėl šių įstaigų vadovų nerpestingumo remonto darbai dar beveik nepraadėti. Pramkombinato direktorius drg. Bažūra nuo balandžio mėn. nesugebėjo suorganizuoti brigadų durų ir lan-
gujų atremontavimui. Daug kartų buvo kreiptasi į minėtų įstaigų vadovus dėl rūmų atremontavimo ir kiekvieną kartą buvo pažadėta. Tačiau pažadai ir liko pažadais, o rūmai iki šio laiko tebestovi neremontuojami.

Laikas Pramkombinato ir Remonto kontoros vadovams įvykdyti duotus pažadus ir artimiausiu laiku atlikti šių rūmų remontą.

J. Jokšas

Sportas

Futbolo rungtynės

Sekmadienį Rokiškio miesto stadione įvyko „Tiesos“ taurės I-jo etapo futbolo rungtynės tarp vietos „Žalgirio“ ir I vid. m-los komandų. Pirmame kėlinyje Šeškovo gražiai paduotą kampinį Nastjukovas galva pasiūnčia į vartus. Antrame kėlinyje dominuoja žalgiriečiai, kurie pasiekia dar

3 įvarčius (Nastjukovas — 1, Šeškovas — 2). Tuo būdu Rokiškio „Žalgirio“ komanda, laimėjusi rungtynes prieš I vid. m-los komandą santykiu 4:0 (1:0), iškovojo teisę dalyvauti tolimesnėse taurės varžybose.

J. Marcinanskas

Atsakingasis redaktorius
P. BAJORIŪNAS